

משפט

השריף והעסקן

מה קורה כאשר מרכז מפא"י אינו מרוצה מנציג המפלגה, המכהן בתפקיד ציבורי? אם האיש חסר-אופי, או אם רובצים על מצפונו כמה מעשים מופקדים, הוא ממנה להיכנע לרצון הבוסים המפלגתיים, מפנה את מקומו לאחר. אולם אם יש לו מעט אופי, ואם הוא סבור כי הצדק עמו — הוא יכול לסרב. פירוש הדבר: מלחמה ללא סיג.

כך קרה עם ראש מועצת אשדוד רוברט חיים, שהפך למוקד של התעניינות ציבורית וגרם לעריכת בחירות. אולם מיקרהו של חיים הוא רק המפורסם ביותר — לא ה' יחיד. מכיוון שהתרחש לאור זרקורי הת' עניינות הציבורית, הוא גם לא היה מכעית במיוחד.

המעשים האפלים באמת נשמרים רק ל' אתן מועצות קטנות, שאין איש מתעניין בהן.

כורם שיוכים למפלגה. מקום כזה הוא עיריית-הפיתוח הדרומית אופקים. גם שם ההליטה המפלגה, כי משה ביתן — על אף היותו איש מפא"י נאמן — אינו רצוי כראש המועצה המקומית. הוא אמנם נבחר על-ידי הבוחרים בבחירות של נובמבר

השופט אלקיים כמשפט אופקים * שקרים מהולים בקניאק

1959, אך אם סר חנו בעיני הבוסים — מה ערך יש לרצון הבוחרים? מה חשיבות של קדושת הדמוקרטיה?

אלא שביתן, גבר תקיף, בעל כושר-הבעה והשכלה, לא היה מוכן להתפטר על-פי צו המפלגה. אולי רצה להוכיח שגם עולה ממרוקו יכול להצליח כאיש-ציבור.

ייתכן שבישוב גדול יותר, היה מצליח במרו. אך בעיריית-פיתוח אין מקום לאיש עצמאי. כי בעיריית-הפיתוח שייך כל דבר וכל אדם למפלגה כלשהי: פקיד לישכת ה' עבודה, שמש מועדון הנוער — אפילו השוטר.

בשיכרון-ההתמרדות שכת ביתן עובדת יסוד זה. אך לא לזמן רב. המציאות טפחה על פניו ביום בהיר אחד, לפני כשלוש שנים, כאשר קיבל הודעה שעליו להתייצב בתחת המשרה המקומית. שם נשאל ראש המועצה הנדהם מה יש לו לומר, ביחס לרשימה ארוכה של פשעים שיוחסו לו. מס' פרם המודיין היה עשירים, והם היו ערוי כיום כדת וכדון בתיקי המשטרה.

ההאשמות מפוברקות! ההאשמות היו חמורות ביותר. ביתן, אז בן 34, הואשם ברישום כוזב בפניקסי המועצה, בקבלת כסף בטענותיו-שוא, בגניבת סחורות וחומרים של המועצה, בניצול שכירי-המוע' צה לעבודה בביתו.

יחד איתו הואשמו גם שלושה מפקידי

* מימין: עורך-הדין כהן-צידון חוקר עד.

השפינות

המועצה, שמבחינה סכנית היו קשורים ב' ניהול ענייני המועצה.

כאשר נפתח המשפט בבאר-שבע, לפני השופט המחוזי שלמה אלקיים, ניראה מצבם של ארבעת נאשמי אופקים עגום ביותר. מה עוד, שאחד משלושת הפקידים היה מוכן להודות בכל 20 פרטי-האישום, כדי להינצל ממשפט ארוך ויקר. אך הפקיד גמנע ברגע האחרון, כאשר הסתבר לו שההודאה אינה עניין טכני פשוט, אלא דבר חמור, העלול לחייבו בשבע שנות מאסר. הוא נב' הל, וכשהבין מה מתרחש, פרץ בועקה: "כל ההאשמות מפוברקות!"

מאז אותה ישיבה ראשונה של בית' המשפט עברו קרוב לשנתיים. בגלל ההאש' מות פורה המועצה המקומית — ועוד לפני שהוכח דבר נגד האיש, כבר השיג מרכז מפא"י את מבוקשו: סילוקו של ביתן מראשות המועצה.

השבוע הסתיים המשפט, בזיכויים המוח' לט של ביתן ושלושת הפקידים. ב'20 עמודי הפרטיכל גרשם, תוך כדי כך, סיפור מדהים על דרכי השלטון בעיריית-פיתוח ישראלית.

מי הוא וקנין? כאשר נטל פרקליטו של ביתן, עורך-הדין שלמה כהן-צידון, את תיק החקירה, שם לב לעובדה פשוטה: חלק גדול מן העדים מסרו את עדותם במשרה דווקא בערב שבת. וזאת, שעה שנותני העדות ידועים כשומרי-מסורת והעיריה אופ' קים בכלל סגורה ומסוגרת מיום שישי אחר- הצהרים עד לצאת השבת.

עובדה זו נראתה מוזרה עוד יותר, מאחר שהעבירות אשר הוזכרו בעדויות קרו חוד' שים אחדים לפני כן. מה, אם כן, הבהילות הזאת בגביית עדויות? האם רק מסירות בלתי-רגילה לתפקיד דחפה את הסמל דוד וקנין, לגבות את כל העדויות האלה אחרי כניסת השבת — או שהיתה לו סיבה נר' ספת לכך?

כהן-צידון החליט כי זו תהיה נקודת- האחיה הראשונה שלו. הוא החל מתעניין בשאלה: מי הוא הסמל וקנין? התברר כי וקנין, בעצמו תושב אופקים, לא אהב במיוחד את ביתן. יתכן כי הסיבה היתה נצוזה בסירובו של ביתן להמליך בפני משרד התחבורה, שיעניק לסמל וקנין רשיון לייבא משאית גדולה. ביתן העדיף נהגים חסרי מקור-פרנסה נוסף ומרוביילדים.

יתכן גם, שחוסר-החיבה מצד וקנין נבע מקירבתו האישית לראש המועצה הקודם, דב פרידקיין, איש מפא"י, שעמד מאחורי הנסיון לסילוק ביתן.

200 ל"י לאופוזיציה. למעלה מ'40 עדים הופיעו במשפט. לצד כהן-צידון ה' ייצבו עורכי-הדין יעקב מרש ושאלו עמית, שהגנו על הפקידים והפכו כל עדות של התביעה על פיה.

הסתבר, כי כדי לסלק את ביתן גוייסו כל האמצעים השלטוניים באופקים. תמם, הגנן הצעיר של המועצה הוזמן לביתה של עסקנית המפלגה במקום, ובנוכחות פרידקיין והסמל וקנין, נדרש להעיד כי הוא עצמו ראה פועלים עובדים בניגון של ראש ה' מועצה, שהוא שכנו. כדי להקל עליו את הדיבור, וכדי לשחת אורה חברתית בלתי מחייבת לכל העיין, הושקה קוניאק בניג' בות. ציין השופט בפסק-דינו, "הגנן הולעט על-ידי הגברת שמש וקנין מנה גדושה של דברים עוינים לביתן".

את שחת חופשית זו הוקלטה, ולא נר' תר לשמש אלא לחזור במשטרה על כל אותו סיפור, שהונצח בסרטי ההקלטה. אך ה' פעם היתה לסיפור משמעות אחרת: הוא היתה עדות רישמית.

אך נציג המפלגה ונציג המשטרה — הדומה במעמדו לשריף בעיריה של המערב הפרוע — לא הסתפקו בפעולה המשטרית לסילוק ביתן. פרידקיין המפא"י "סיגנן" ב' כתב-ידו מכתב של פעיל מפא"י, בו הואשמו פעילי מפא"י בשחיתות, מעילה וגניבות. כאשר הותם שמו של ביתן, על-ידי ההאש' מות הכוזבות, כונסה המועצה המקומית ל' ישיבת הרה. פרידקיין הורה לאחר מכן, כי שילם לנציג חרות במועצה — פועל דחק — 100 לירות כדי שיקל על נציג מפא"י את מלאכת הרה. את הכסף קיבל, לדבריו, מ'מוסד מפלגתי".

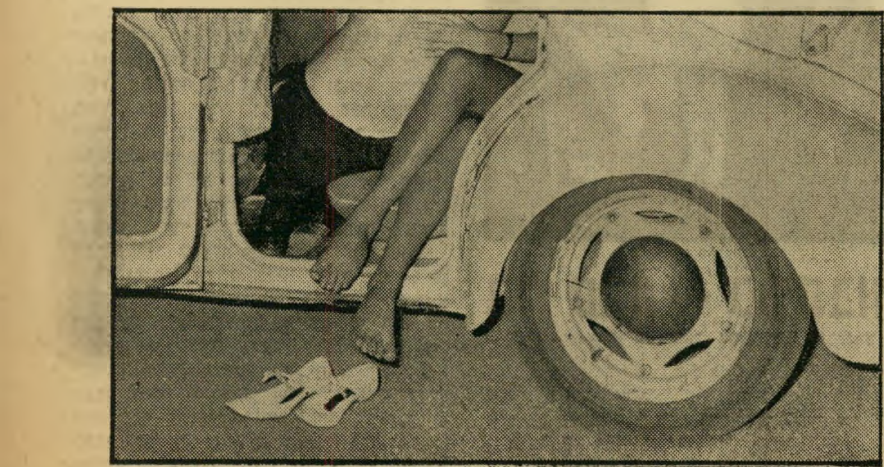
כך, תוך שיתוף-פעולה הדוק בין השריף לבין העסקן החלקלק, נציג הבוסים השול' טים בעיירה מרחוק, הונחתה מכה כפולה על ביתן: הסמל אירגן נגדו האשמות וגרם להעמדתו לדין, והעסקן קנה את הקולות הדרושים כדי לסלקו פורמלית מכהונתו הציבורית.

בישראל

משמשת המכונות כמוסד לאהבה בהחבא, כשזוגות רבים נאלצים, מסעמים שונים, לנהל את חייהם האינטימיים במכונות. מבחינה זו מהחה המכונות הפרטית תחליף לספסל שבשדרות העיר או לחדר מושכר לשעה בבית-מלון

ד"ר קינסיי המפורסם על התנהגותה המינית של האשה האמריקאית, הכיל, בין שאר אלפי הפרטים והגילויים שלו, עובדה מפתיעה אחת. לפי ממצאי דו"ח זה, הרי 41 אחוז מהגשים האמריקאיות שהתנסו ביחסי-מיין לפני נשואיהן, התנסו גם בנסיון של קיום יחסים כאלה במכונות. המפתיע שבכך היה שאחוז זה עלה על אחוז הגשים שקיימו יחסים בחדרים שכורים, בבתי-מלון, או בחדרים שכורים מסוג אחר. בישראל לא נערך מעולם סקר מעין זה. אולם אילו נמצא מי שיערוך אותו היה

לאור הירח

חופי הים הישראליים, ששימשו מאז ומתמיד מקום-בילוי ל' זוגות נאהבים, מאוכלסים עתה במכונות, בהן באים זוגות לבילוי ערב של רחצה, פיקניק סביב המזורה ואהבים המבוצעים ברוב המיקרים במכונות